

Vergaderjaar 2011–2012

23 235

Thuiszorg

Nr. 96

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN
KONINKRIJKSRELATIES EN DE STAATSSECRETARIS VAN
VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 7 juni 2012

Hierbij informeren wij u over de voortzetting van het ZonMw programma Zichtbare schakel: de wijkverpleegkundige voor een gezonde buurt.

Bij de start van dit programma in 2008¹ hebben wij u gemeld dat er gezocht wordt naar een structurele inbedding van de extra taken van de wijkverpleegkundige. Over de huidige stand van zaken van deze borging bent u, naar aanleiding van de tussenrapportage van het programma, bij brief van 14 februari jl.² geïnformeerd. Eind 2012 loopt de financiering van het programma via ZonMw af. Wij achten het van groot belang dat de projecten in 2013 voortgang kunnen vinden, met name om de borging binnen de organisatie en de buurt te garanderen. Diverse (zorg)organisaties hebben de afgelopen periode ook nadrukkelijk verzocht om voortzetting van de projecten. De inzet van de wijkverpleegkundige en het werken volgens een integrale aanpak in de zorg- en hulpverlening wordt van groot belang geacht door de diverse veldpartijen. Dat onderschrijven wij ook.

Uit de hiervoor genoemde tussenrapportage blijkt dat de wijkverpleegkundige een grote betekenis heeft in het tijdig signaleren van dreigende gezondheidsproblemen of overbelasting van mantelzorgers. Zij is in staat om de cliënt tijdig door te verwijzen naar de noodzakelijke instantie waarmee escalaties in de thuissituatie voorkomen worden. De cliënten ontvangen hiermee beter afgestemde zorg in hun directe omgeving, waardoor de kans op een goede gezondheid toeneemt. Een ander belangrijk punt is dat de wijkverpleegkundige stuurt op het zelfmanagement, door uit te gaan van de eigen kracht van de cliënt. Dit sluit aan bij de visie van het Kabinet die is neergelegd in de beleidsnota's Gezondheid Dichtbij (mei 2011) en Zorg en ondersteuning in de buurt³. Wij vinden het al met al belangrijk dat er een goede overgang gerealiseerd wordt in de financiering van de projecten; van een landelijke financiering door ZonMw, naar afspraken op lokaal niveau via het

¹ Tweede Kamer, vergaderjaar 2008–2009, 23 235, nr. 86

² Tweede Kamer, vergaderjaar 2011–2012, 23 235, nr. 95

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2011–2012, 32 620, nr. 27.

gemeentefonds. Daarom stellen wij de structurele middelen (€ 10 miljoen per jaar) via een decentralisatie-uitkering beschikbaar voor de lopende «Zichtbare schakelprojecten». Na twee jaar zal beoordeeld worden of de structurele inzet van de middelen in het gemeentefonds daadwerkelijk meerwaarde oplevert. Door de middelen via een decentralisatie-uitkering aan gemeenten beschikbaar te stellen;

- kunnen de wijkverpleegkundigen gebiedsgericht ingezet worden;
- kunnen er (aanvullende) afspraken met betrokken gemeenten gemaakt worden over de inzet van schakelwijkverpleegkundigen;
- komt de regie bij gemeenten te liggen ten behoeve van een integrale aanpak;
- kan er differentiatie in toekenning plaatsvinden op basis van de problematiek in de steden;
- kan er maatwerk plaatsvinden per stad, wijk en/of buurt.

Als gemeenten de inzet van wijkverpleegkundigen op een goede manier weten te continueren, overwegen wij op termijn te komen tot een gebundelde decentralisatie-uitkering op terrein van gezonde wijken en steden. Dit sluit aan bij hun taken uit de Wet publieke gezondheid. Wij moedigen gemeenten ook actief aan hiertoe afspraken te maken met de zorgverzekeraars/zorgkantoren.

Wij geven met deze decentralisatie-uitkering gemeenten de tijd om de inzet van de wijkverpleegkundige in wijken met een cumulatie van ernstige problemen goed te borgen. Wij zullen de inzet van gemeenten volgen en zullen u op de hoogte houden van de voortgang en resultaten van de inzet van de middelen.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
J. W. E. Spies

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M. L. L. E. Veldhuijzen van Zanten-Hyllner